

Nogle Minder

navnlig som Medlem af Thisted Byraad.

Af Etatsraad C. B. V. F. T. Hansen

Efter at jeg, som den 10. Januar 1872 var bleven juridisk Kandidat og i Foraaret 1872 havde aftjent min Værnepligt, fra 1. November s. A. var bleven Fuldmægtig paa By- og Herredsfogedkontoret i Frederikshavn, forblev jeg i denne Stilling til 1. April 1876, da jeg blev Amtsfuldmægtig i Thisted og Sekretær ved Thisted Amtsraad. I denne Egenskab kom jeg i god Forbindelse med Amtets Sogneraadsformænd, som hyppigt kom ind til mig paa Amtskontoret og søgte Oplysninger hos mig, og i hele Tidsrummet, indtil jeg den 12. Februar 1890 blev udnævnt til By- og Herredsfoged i Nykjøbing Mors, stod jeg i nøje og venskabelig Forbindelse med Amtsraadsmedlemmerne.

Fra 1. Januar 1879 blev jeg Medlem af Thisted Byraad og vedblev at være Medlem deraf, indtil jeg i Foraaret 1890 overtog Embedet i Nykjøbing Mors. Det var vel navnlig en kommunal Opposition, der gennemførte mit første Valg til Byraadet, men jeg kom straks i god Forbindelse med Byraadets ledende Mænd, navnlig Købmand C. Nordentoft og Bankdirektør P. L. Westergaard, og ved de senere Byraadsvalg var der almindelig Tilslutning til mit Valg.

De større Arbejder og Foretagender, hvori jeg som Byraadsmedlem deltog, var navnlig Opførelsen af en ny Kommuneskole, Anlægget af Gasværket, Gennemførelsen af Planen om Limfjordens Uddybning udenfor Løgstør Kanal samt en Omordning af Thisted Amtssygehus.

Det nye Skoleanlæg blev paabegyndt omtrent i 1881, og Bygningen kom til at ligge paa en stor Mark, der stødte op til Jernbaneanlægget. Jeg blev Medlem af Byggeudvalget og valgt til Formand i Udvalget, skønt jeg ikke havde noget Kendskab til Udførelse af Byggeforetagender, men Mening var, at jeg skulde have Arbejdet ved Ordningen af Overenskomsterne og de mange skriftlige Udfærdigelser, medens de øvrige Medlemmer af Udvalget, der var dygtige, praktiske Mænd, skulde træffe Overenskomsterne, thi Byggeforetagendet blev ikke undet et bortliciteret. Udvalget købte selv de vigtigste Materialer, f. Eks. Mursten og Cement, og bortliciterede særskilt Murerarbejdet, Tømrerarbejdet og Malerarbejdet osv. Jeg var vel tilfreds med den Opgave, der blev betroet mig; thi jeg lærte da at gaa ud fra den gamle Grundsætning, der ligger i Sokrates' Ord: "jeg veed med mig selv, at jeg intet veed", altsaa saaledes, at naar man selv savner den fornødne Kundskab, skal man søge den hos andre, men ved Valget af disse anvende fornøden Kritik. Denne Grundsætning har jeg fulgt i mit øvrige Liv, naar jeg havde med praktiske Opgaver at gøre, hvad jeg i ret stor Stil har haft. Byggeforetagendet blev godt og billigt udført, om det

end kunde indvendes, at Udvalget havde været vel sparsommelig. Arkitekten var Henrik Hagemann i København. De nye Skolelokaler blev tagne i Brug i Begyndelsen af 1883.

Jeg tror, at Byraadet var veltilfreds med min Virksomhed i Skoleudvalget, thi da der i Marts 1883 blev tagen Beslutning om, at Byraadet skulde opføre et kommunalt Gasværk (se Thisted Amtsavis for 31. Oktober 1908), blev jeg valgt ind i Byggeudvalget og gjort til Formand i Udvalget. Afset fra København var kommunale Gasværker den Gang en Sjældenhed her i Landet. De større Provinsbyer havde Gasværker, som tilhørte det dansk-engelske Gaskompagni, og da en Koncession, som Byraadet i Thisted i 1882 havde givet "Skandinavisk Gaskompagni" til Anlæg af et Gasværk i Thisted bortfaldt, og det af Byraadet nedsatte Udvalg, hvori jeg var Formand, og hvis øvrige Medlemmer bestod af Agent P. L. Westergaard, Dyr læge A. Møller, Konsul N. C. Andersen samt Agent Tachau, imod sidstnævntes Stemme foreslog, at Kommunen selv anlagde et Gasværk, blev dette den 27. Februar 1882 vedtaget af Byraadet. Efter Henvendelse til Gasværksbestyrer Howitz i København samt den under ham ansatte Ingeniør Windfeld-Hansen blev de fornødne Planer udarbejdede, og Anlægget paabegyndtes hurtigt. Pladsen var en Forlængelse af Søndergade, saaledes at Gasretorterne blev lagte ud imod Vest (op imod Kirkegaardsvej). Overslaget lød paa en Sum af 100,000 Kr. og blev kun overskredet med 7500 Kr. Jeg erindrer, at da man udgravede Grunden, hvor Gasklokken skulde anbringes og kom ned i Kalk-Underlaget, var dette saa blødt, at man med Lethed kunde stikke en Stang ned deri. Da jeg indberettede dette til Howitz og Windfeld-Hansen, kom de begge til Thisted, men Howitz var ikke betænkelig derved; han kendte noget lignende fra Udlandet, og de fornødne Forholdsregler blev tagne for at forebygge en mulig Sænkning. Gasklokken skulde flyde i Vand, og i den Anledning var der omkring Glasklokken Murværk, som forhindrede Vandet fra at forsvinde; men da det efter Fuldførelsen viste sig, at Beholderen tabte noget Vand, som sivede ud gennem Murværket, skrev jeg derom til Windfeld-Hansen, som svarede, at Howitz i saadanne Tilfælde plejede at anbefale, at der kastedes 5 a 6 Tdr. Latrin (af Mennesker) i Vandet, thi det var fine Revner i Murværket, som foranledigede Utæthederne, og disse kunde tættes ved slimede Partikler i Latrinen, som vilde sætte sig i Revnerne. Disse Forholdsregler blev anvendt af Udvalget; men da det ikke maatte vides i Byen, blev Foranstaltningen truffen ved Nattetid. Fra Kommuneskolen blev der ført den fornødne Latrin til Gasværket, og denne Latrin blev fra oven kastet ned i Vandet i

Gasbeholderen; Midlet virkede fuldstændigt godt. Men det lugtede i Begyndelsen fælt; de omboende troede, at det var selve Gassen, som lugtede, og gjorde ikke Ophævelser.

Hele Anlægget af Gasværket foranledigede jo stor Korrespondance; jeg erindrer endnu, at jeg forhandlede med et Firma "Robinson & Majoribanks" i England om Jernvarer, og at der blev forskrevet ildfast Ler fra Bornholm og et Middel fra Flensborg, samt at der var Forhandling med Mogensens Jernstøberi paa Christianshavn, der leverede Gasklokken og det meste Støbearbejde samt Kondensor-Armatur til Ovnene m. m., og endvidere megen Forhandling med Firmaet Riedel & Lindegaard i København om Nedlægning af Jernrørene m. m. I Begyndelsen af Novbr. 1883 kunde Gasbelysningen begynde og Gaslygterne tændes rundt i Byen. Til Værkbestyrer blev antagen P. A. Bahr, som var uddannet paa Gasværkets Forsøgs-Laboratorium i København. Efterat Værket i Thisted var fuldtført, var jeg vedvarende Formand for Driftsudvalget og vedblev dermed, indtil jeg den 12. Februar 1890 blev udnævnt til By- og Herredsfoged i Nykjøbing Mors, men saalænge jeg var i Thisted, kom jeg næsten daglig ned paa Gasværket og forhørte mig om, hvorledes det gik med Driften, og maanedlig sendte jeg derom Beretning til Windfeld-Hansen (død i April 1926). Gasværkets Anlæg var en stor økonomisk Vinding for Kommunen, som fik fri Gas til Gadebelysningen og desuden et stort Overskud, som efterhaanden voksede og efter Regnskabet for 1922-23 har andraget 90,000 Kr.

Amtssygehuset i Thisted tilhørte Amtsrepartitionsfonden med $\frac{2}{3}$ og Thisted Kommune med $\frac{1}{3}$. En Begivenhed i 1883 foranledigede, at den daværende Distriktslæge trak sig tilbage baade i nævnte Embedsstilling og som Læge ved Sygehuset. Da ligeledes Byfoged og Borgmester Clausen, der var Formand for Inspektionen, meldte sig ud af denne, blev jeg af Byraadet valgt ind i Inspektionen og blev Formand for denne. Bispisningen af Patienterne paa Sygehuset var overladt til en Økonom, som fik en nærmere fastsat Betaling for hver Patient, men der var almindelig Utilfredshed med Bispisningsforholdene, og det antoges, at de Syge i for stor Udstrækning fik Levninger at spise. Malermester J. Gjørup, der i flere Aar havde været Medlem af Inspektionen, henledte min Opmærksomhed paa Hobro Sygehus, hvor Forholdene var saaledes, at saavel Sygeplejen som Bispisningen var overladt til "Søstre" fra Diakonissestiftelsen.

Gjørup og jeg foretog saa en Rejse til Hobro for at se paa Sygehusforholdene dersteds, og da vi var særdeles vel tilfredse med disse, indstillede vi til den øvrige Inspektion, at en lignende Ordning blev truffen i Thisted. Jeg skrev derefter til Frøken Louise Conring, der var Forstanderinde for Diskonissestiftelsen, og hun begav sig til Thisted, hvor jeg viste hende Sygehusene og gjorde hende bekendt med Forholdene. Hun var villig til at sende 2 "Søstre"

til Sygehuset, den ene til at forestaa Sygeplejen og den anden Bispisningen. Da jeg bemærkede til hende, at "Søstrene" fik mandlige Funktionærer under sig, og at det muligt kunde være vanskeligt for Kvinder at kommandere Mænd, svarede Frk. Conring, at dette var den letteste Sag af Verden! Der kom saa 2 "Søstre" til Sygehuset, og den nye Ordning vakte almindelig Tilfredshed, ligesom det viste sig, at den var billigere for Sygehuset end den ældre.

Uddybningen af Limfjorden ud for Løgstør Kanal. I Henhold til en Lov af 1856 var Løgstør Kanal bleven gravet for en Bekostning af ca. 800,000 Kr., hvoraf Staten udredede $\frac{2}{3}$ og de interesserede Kommuner $\frac{1}{3}$. Men denne Uddybning, som skulde gaa til $9\frac{1}{4}$ Fod, tillod dog kun Skibe med indtil 8 Fods dybtgaaende at passere, og da Dampskibsfarten mere og mere kom i Gang vest paa, var Dybden helt utilstrækkelig, I Handelsstanden i Thisted rejste der sig en Bevægelse for at faa Besejlingsforholdene forbedrede. Det var Konsul N. C. Andersen, som i 1888 opfordrede mig til at slutte mig til denne Bevægelse. Skønt jeg kunde indse det berettigede deri, var jeg saa meget optagen af andet Arbejde i 1888 specielt af en Bestræbelse for Tilvejebringelse af en større Plantage i Thy, men jeg mente dog at burde træde ind i et af Byraadet nedsat Udvalg, som tilsigtede at indbyde Delegerede fra Amsraadene og Købstæderne vest for Aalborg til et Møde i Thisted for at virke for Sagen. Jeg blev valgt til Formand i dette Udvalg, men da jeg ønskede at faa en mere sagkyndig Mand til at indlede Mødet, skrev jeg i Maj 1888 til Etatsraad N. B. Breinholt til Vandborg Vestergaard, som var særlig kendt med Havnespørgsmaal paa Vestkysten af Jylland og i 1881 havde udgivet nogle trykte Piecer desangaaende, men paa Grund af et Ophold i Udlandet var han desværre forhindret fra at komme til Mødet, som blev fastsat til 3. August 1888. I Mødet deltog Delegerede fra Thisted, Viborg og Ringkøbing Amsraad, Løgstør Kommunalbestyrelse. Vestervig Sogneraad samt fra Byraadene i Nibe, Skive, Lemvig, Nykøbing og Thisted. jeg indledede Mødet med en Udvikling af de bestaaende Forhold, hvorefter Løgstør Kanal ikke længere kunde magte de Krav, der nu maatte stilles; Kanalen havde vel kostet 800,000 Kr., men der maatte nu arbejdes hertil en saadan Dybde i Limfjorden, at Skibe helst paa indtil 15 Fods Dybtgaaende kunde besejle Limfjorden. Jeg foreslog, at der rettedes et Andragende til Ministeriet om at foranstalte en Uddybning af Limfjorden, mindst 14 Fod, og Bevilling af et større Beløb til Forbedring af Sejladsen. Mit Forslag vandt i det væsentlige Tilslutning fra de Tilstedeværende, og det glædede mig navnlig at høre den bekendte Politiker, Folketingsmand C. Berg, som paa den Tid opholdt sig i Thisted, udførligt omtale Forholdene i Limfjorden. Det blev derefter vedtaget at sende Ministeriet et Andragende med indtrængende Opfordring til at tage Besejlingsforholdene i Limfjorden under Overvejelse; det henvistes til, at Tiden medfører et Krav om, at Skibe, derunder Dampskibe, direkte til

Afsætningsstedet, kan befordre Limfjordsegnens Produkter og direkte faa tilbage, hvad Landet trænger til, og det forudsættes, at Staten, naar Foretagendet kan gennemføres uden uforholdsmæssig Bekostning, vil tage Sagen i sin Haand.

Selv om de fleste Delegerede var enige om, at Uddybningen burde foretages paa Grunden udenfor Løgstør Kanal, vilde man dog ikke have dette fremhævet i Andragendet.

Efter Mødet afholdtes Fællesmaaltid paa Hotel Aalborg, og jeg erindrer, at det var blevet ordnet saaledes, at jeg skulde have Folketingsmændene Berg og Aaberg til Bords, og da vi alle tre var fra Lemvig Egnen, var dette helt morsomt.

Jeg tror der vanskelig findes nogen anden Sag, der har vundet saa stor Tilslutning, baade hos Ministeriet og Rigsdagen, men der gik desværre mange Aar hen, før Sagen gennemførtes. Vandbygningsvæsenets Ingeniører var først i April 1894 færdig med Bundundersøgelserne, og deres Beretning blev først afgiven i Maj 1894. Beretningen omhandlede baade Undersøgelser og Udgifter ved en Uddybning af den hidtilværende Løgstør Kanal og en Uddybning m. m. af Limfjorden udenfor Kanalen. I Anledning deraf afholdtes den 24. Maj 1895 efter Indbydelse af Thisted Byraad et nyt Møde i Thisted. Jeg var den Gang Borgmester i Nykjøbing og mødt som Delegeret for Nykjøbing (sammen med Avlsbruger Morten Jensen og Købmand Chr. Thomsen), men i øvrigt var der mødt Delegerede fra de samme Amter og Kommunalbestyrelser som i 1888, dog nu ogsaa en Delegeret fra Struer, hvorhos ogsaa Etatsraad N. B. Breinholt og Folketingsmand, Etatsraad Niels Andersen af Søholm var tilstede. Stemningen paa Mødet var i det hele for en Uddybning af Grundene, som kunde udføres til en Dybde af 13 Fod for en Bekostning af noget over 1 Million Kr. Man var enig i, at Staten burde udrede dette Beløb, idet Kommunerne vilde faa tilstrækkeligt at gøre ved at tilvejebringe de lokale Løb til Havnene og Opmudring af disse. Der var dernæst Stemning for ikke i Henvendelsen til Ministeriet at fremdrage Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af et Sejlløb fra den vestlige Del af Limfjorden gennem Thyborøn Kanal ud til Havet, og det fremdroges paa Mødet, at naar Limfjorden først var uddybet, vilde der ogsaa vise sig at være Trang til et Thyborøn-Løb. De Delegerede vedtog derefter at sende Regeringen og Rigsdagen en Adresse om, at det nødvendige Beløb til en Uddybning af Limfjorden til 13 Fod overensstemmende med Vandbygningsvæsenets Beretning maatte blive bevilget af Statskassen, saa at Arbejdet derefter kunde blive iværksat snarest muligt, hvorhos der udtales Haab om, at nogle af Limfjordsbyerne maatte faa Understøttelse til Afholdelse af Udgifterne med at tilvejebringe lokale Sejlløb ud til Hovedløbet. Men da der af enkelte blev næret den Anskuelse, at en Udgravning af Løgstør Kanal (Frederik den Syvendes Kanal) burde vælges fremfor en Uddybning af Grundene udenfor Kanalen,

henstilledes det nærmere at undersøge dette Spørgsmaal.

Baade Regering og Rigsdag viste sig imødekommende overfor dette Andragende, og ved Lov Nr. 55 af 20. Marts 1898 blev der bevilget indtil 1,160,000 Kr. til i Limfjorden fra Egholm til Løgstør Bredning at tilvejebringe et Sejlløb med 13 Fods Vanddybde og med en Bundbredde af 200 Fod paa de retliniede Strækninger og 250 Fod i Krumninger. Derhos bestemtes det, at der paa visse Betingelser for Statskassens Midler kunde tilvejebringes et 60 Fod bredt og indtil 13 Fod dybt Sejlløb til Havn eller Anlægsbro ved Byerne Nibe, Nørre Aggersund, Løgstør, Thisted, Nykjøbing, Skive, Struer og Lemvig. Det varede imidlertid længe, forinden Sejlløbet over Løgstør Grunde var helt gennemført; først i 1905 kunde det siges at være fuldført; men Betydningen af hele denne Foranstaltning har været overordentlig stor.

En anden Sag, som dog ikke direkte vedrører Besejlingsforholdene i Limfjorden, blev forhandlet paa et Møde i Thisted den 20. Septbr. 1895. Det var Folketingsmand, Kaptajn Trolle, som havde fremsat en Plan om en *Vestkysthavn*. hvis Beliggenhed skulde være en Del nordligere end Thyborøn. Der var mødt flere Rigsdagsmænd og Delegerede fra mange By- og Amsraad. Jeg mødte for Nykjøbing Byraad, og forinden Mødet samledes de Delegerede for Thisted, Lemvig, Holstebro, Skive, Løgstør og Nykjøbing og vedtog at bemyndige mig til i Mødet at udtale, at dersom Havnen skal faa fuld Betydning for Limfjordsegnenes Ind- og Udførsel, maa den have Kanalforbindelse eller sejlbar Forbindelse med Limfjorden. I selve Mødet deltog ca. 225 Delegerede og indbudte, og jeg afgav den ommeldte Erklæring. Det vedtoges efter en længere Forhandling at sende Regeringen og Rigsdagen et Andragende om at bringe hele Vestkysthavne-Spørgsmaalet, derunder indbefattet Thyborønkanalens Besejlingsforhold, frem til Behandling i den kommende Rigsdagssamling.

Resultatet af disse Bestræbelser blev, at Limfjorden, baade ud for Løgstør Grunde og i Thyborøn Kanal, blev uddybet, og at der blev anlagt en Havn paa den nordlige Spids af Thyborøn, og langt senere blev Hirtshals Havn anlagt og en Havn ved Hanstholm paabegyndt.

Ved Læsning af foranstaaende Memoirer maa erindres, at jeg ikke ved Nedskrivning deraf har kunnet støtte mig paa de Udtalelser, som de Byraadsmedlemmer, med hvem jeg i Thisted har samarbejdet, nu ere fremkomne med overfor mig; jeg tror, at de alle nu ere døde, og at jeg, da jeg fra 1. Januar 1879 indtraadte i Byraadet, var det i Aar yngste Medlem, og jeg har heller ikke haft Lejlighed til at gennemgaa Byraadsprotokollen.

Den Sag, som udenfor min Virksomhed som Amtsfuldmægtig og Amsraadssekretær mest optog mig under mit Ophold i Thisted, var egentlig

Plantningssagen. Jeg var født paa en Gaard tæt ved Lemvig og boede nogle Aar i denne By, indtil jeg i 1859 12 Aar gammel kom i Viborg Latinskole og i 1865 blev Student. Men i hele min Ungdom groede det ind i min Bevidsthed, at Træplantning var en væsentlig Opgave i Nord- og Vestjylland. Og da jeg i 1872 blev By- og Herredsfuldmægtig i Frederikshavn, hvis Retskreds strakte sig baade langs Kattegat og Vesterhavet op imod Skagen, og jeg stadig maatte færdes ude i Retskredsen, navnlig ogsaa langs Vesterhavet fra Tversted til Kandestederne, baade i Anledning af Strandinger og Auktioner, voksede min Kærlighed til Skove og Plantningsanlæg. Endnu mere voksede min Kærlighed, efter at jeg fra 1. April 1876 var kommen til Thisted og havde Lejlighed til at se, i hvor høj Grad der i Thy manglede Træer, der kunde skærme mod de ødelæggende vestlige Vinde. Jeg erindrer, hvorledes der fra Vejen mellem Ø. Vandet og Klitmøller, ca. 2 Mil i vestlig Retning, næppe fandtes et Træ. I Ø. Vandet var der plantet en Del omkring Gaarde og Huse, og navnlig havde Niels Bertelsen Vigh en stor Have paa 7 Skp. Land; i 1865 anlagde han "Niels Vighs Hedeplantage" i Heden syd for Ø. Vandet By; denne Plantage blev ca. 12. Tdr. Land, og det blev fortalt mig, at hele Højdedraget fra Plantagen til Vandet Sø var gammel Agermark, som var bleven bedækket med Flyvesand. Det blev "min Drøm" at faa dette Højdedrag beplantet, og jeg foranledigede, at der i 1881 fra Amtet rettedes en Henvendelse til den daværende Finansminister Estrup med Andragende om, at Staten vilde paabegynde Beplantning af Hedestrækninger i Amtet, se mit Skrift om "Træplantningens Historie i Thisted Amt" p. 251.

Efterskrift.

Foranstaaende var allerede skrevet for et Aars Tid siden, og det var min Agt at have fortsat med Memoirerne med Oplysninger om min Virksomhed som Borgmester og Byfoged i Nykøbing samt i de til Herredsfogedembedet hørende 33 Landsogne og dernæst Virksomheden i Hassing-Refs Herreder (Vestervig) og endelig Arbejdet med Plantagerne og Hedeselskabet: men da mit Syn i det mørke Efteraar og den paafølgende Vinter svigtede, saa at jeg daarligt kunde læse og skrive, stillede jeg Affattelsen af

Memoirerne i Bero og havde i Grunden helt opgivet at skrive dem, indtil jeg i dette Efteraar besluttede at renskrive det, der allerede var affattet, og se at faa det trykt.

Allerede omtrent 1880 begyndte Tunghørighed at besvære mig, og jeg var snart paa det rene med, at Svagheden lidt efter lidt vilde tiltage og tilsidst umuliggøre det Arbejde, jeg havde. Det var den 12. Febr. 1890, at jeg blev udnævnt til By- og Herredsfoged i Nykøbing, og skønt jeg og min Hustru befandt os overordentlig godt i Byen, og jeg stod i godt Forhold til Retskredsens Befolkning, mente jeg dog, at min svage Hørelse vanskeliggjorde Ledelsen af Byraadet og besluttede at søge Herredsfogedembedet i Vestervig, hvor jeg kun behøvede at staa tæt ved dem, med hvem jeg talte, og den 12. Marts 1901 fik jeg dette Embede. Jeg befandt mig ligeledes særdeles vel dersteds, men mente dog ikke at burde beholde Embedet længer end til Udgangen af Septbr. 1908; jeg flyttede derefter til Hellerup og i 1917 til København, hvor jeg siden har boet.

Saaledes som det er udviklet i mit Skrift om Træplantningen i Thisted Amt fik jeg i 1888 Planen om Dover Plantage i Thy vedtaget og i 1890 ligeledes den store Morsø Sønderherreds Plantage. Jeg var af Amsraadet valgt til Medlem af Bestyrelsen i begge Selskaber, blev Formand for Bestyrelserne og varetog saadan Bestilling samt Affattelsen af Plantageregnskaberne, indtil jeg i Sommeren 1921 besluttede at fratræde; jeg mente, at det var nødvendigt i Dover Plantage jævnlige at holde Bestyrelsesmøde paa Stedet, men da Skovrider P. D. Bruun, der den Gang boede Vest for Hurup Station, var bleven Rigsdagsmand og saaledes ikke kunde have et saadant Tilsyn med Plantagen, som var ønskeligt, fratraadte jeg Stillingen. Og som Følge deraf opgav jeg ligeledes Stillingen i Morsø Sønderherreds Plantage og endvidere som Medlem af Hedeselskabets Repræsentantskab, hvad jeg havde været i ca. 28 Aar.

Det er i det sidste Aar gaaet meget tilbage baade med mine legemlige og aandelige Kræfter, hvad der paa Grund af min høje Alder er ret naturligt, og jeg tror derfor at maatte slutte disse Erindringer.

København, den 8. Oktober 1926.

C. B. V. Hansen.

(Historisk Årbog for Thisted amt 1927, side 280-289)